

Korinthusiak, a helyreigazítás könyve

(Corinthians, Book Of Correction)

1957.04.14. Jeffersonville, IN. U.S.A.

1 Jó reggelt, barátaim. Mondtam Neville testvérnek, hogy ma reggel egy kicsit rekedt vagyok; és közeleg az ébredési alkalom. Meg sem próbálnék ma reggel prédikálni nektek, mert túlságosan rekedt vagyok. De mivel csak egy kis csoport van itt, lehet, hogy elmondok egy kis vasárnapi iskolai leckét, és aztán hagyom őt (Neville testvért) prédikálni egy kicsit. Szóval, csak egy kis leckénk lesz itt a Bibliából, vagy valami ilyesmi, és talán tizenöt-húsz percig fogok beszélni. És talán az Úr ad nekünk valamit ebből. Nos, Ő nagyon jó volt hozzánk, nagyon jó.

2 És most, fáradtak vagyunk. Kicsit sokáig fent voltam tegnap este. Miután én... Rengeteg hívás érkezett, mióta megjöttem. És azt történt, hogy észrevettem, hogy a kisfiamnál egy marék üveggyöngy van, amit éppen rágcsált és eszegetett, üvegből voltak, és lenyelte őket... Üvegből voltak. Így hát fogtuk és kimostuk a kis száját. Aztán az éjszaka nagy részét vele töltöttük, úgyhogy ma reggel elég fáradt vagyok.

És pontban tizenkét órakor azonnal elindultam Kentuckyba, és lementem Kentuckyba egy találkozóra. Aztán a következő héten jön az alkalmunk, és néhány este szeretnék beszélni, ha lehet. Nem vagyok megfázva, csak annyit prédikáltam, hogy elment a hangom. Ez már négy hónapja tart. És utána elmegyek Kanadába, aztán vissza a szokásos összejöveteleinkre és a tengerentúlra.

3 Miközben ott ültem és beszélgettem Leóval és Gene-nel néhány perccel ezelőtt, eszembe jutott egy igehely, amit ma reggel használhatnánk, ha a... Először csak ott akartam ülni egy percig, annyira fáradt voltam. Aztán arra gondoltam, hogy ez nincs rendjén: én ott hátul ülök a teremben, a gyülekezet pedig itt elől. Lehet, hogy az Úr nem megy oda hátra. Ki akarok jönni ide, ahol Ő van. Szóval...

4 Azt hiszem, látom az egyik okot, ami idehozott ma reggel. Littlefield testvér itt van; az istentisztelet után egy pillanatra látni akart. Littlefield testvér Tennessee-ből jött, ahol nemrég volt az a nagy összejövetelünk egy középiskola tornatermében. Nem jut eszembe a város neve. Hol van... Littlefield testvér? Cleveland. Cleveland, Tennessee.

És nagyon jól éreztük ott magunkat. És odajött hozzám, hogy üdvözljön, és mondtam neki, hogy jöjjön el ma reggel. Úgy volt, hogy ma reggel máshová megyünk, és aztán néhány barátomat akartam meglátogatni - nem prédikálni, csak meglátogatni -, mert megígértem nekik. Aztán Littlefield testvér itt volt, meg Dr. Beelan és ők, szóval csak be akartam nézni hozzájuk ma reggel, ez volt az oka, hogy eljöttem.

5 Tehát most, a Korinthusiak könyvéből, a 10. fejezetből, az első 4 vagy 5 versből, csak elmélkedjünk rajta pár percig, hogy testvérünknek legyen ideje prédikálni.

Most pedig, először hajtsuk meg a fejünket, az Ő jelenlétében.

6 Áldott Mennyei Atyánk, valóban hálás szívvel hajolunk meg előtted ezen a napon alázatosan, hogy megköszönjük Neked az élet jó dolgait, és felismerjük, hogy az élet maga is csak egy nagy küzdelem. Ha egyik módon nem is, de más értelemben igen. De egy dicsőséges napon a harc véget ér, és meglátjuk Jézust, akit azóta várunk, amióta megszerettük és megismertük Őt, és rokonai lettünk. És olyan boldogok vagyunk, hogy tudjuk, hogy egy napon látni fogjuk Őt.

Most, ma, ahogy behúzódtunk az öreg tölgy alá, mint ahogy akkor volt, vigasztalásért, ahogy Ábrahám is ott ült és várt, és Isten és két angyal eljöttek és beszéltek vele. És mi csak arra várunk, hogy ma reggel eljöjj hozzánk, és szólj a szívünkhöz a Te Igéd által, Uram, miközben közösségben vagyunk az Ige körül.

Áldd meg kedves szeretett pásztorunkat, Uram. Imádkozunk, hogy adj neki erőt és bátorságot. Imádkozunk, hogy áldd meg a kis gyülekezetet és a diakónusokat és minden itt lévő, Uram, és mindazokat, akik eljöttek ide, és nemcsak ide, hanem más helyekre is, a Te gyülekezetedbe szerte a világon. Áldd meg vendég testvéreinket, akik ma reggel velünk vannak az alkalmon. Imádkozunk, hogy légy velük és tartsd meg őket. Bocsásd meg bűneinket és szólj hozzánk a Te Igéd által. Krisztus nevében kérünk. Ámen.

7 Ha nem tévedek, Coats testvér itt ül ma reggel. Ő volt... A múlt éjjel imádkoztam érte a Veterán Kórházban... rák. És örülünk, hogy itt látjuk ma reggel, Coats testvér és Coats testvérnő.

8 A Korinthusiak levelének 10. fejezetében. Ez a Korinthusi levél a helyreigazítás könyve. Vegyük a Korinthusi levelet. Ez az egyetlen gyülekezet az egész Újszövetségben, amivel látszólag a vezetőknek ennyi gondjuk volt. De a korinthusiak állandóan bajban voltak. Pál, amikor elment közéjük, az egyik nyelveken szólt, másinak zsoltára volt, harmadiknak pedig érzései és érzelmei. És neki folyton gondja volt ezekkel a korinthusiakkal, próbálta őket rendben tartani.

Ha megfigyeljük, nem is tudott mély dolgokat tanítani a korinthusiaknak. Ők csak olyan kisgyerekek voltak. Nem tudott elmenni hozzájuk nagy, mély üzenetekkel, ahogyan az efézusiakhoz és a rómaiakhoz ment, és mély dolgokat tanítani nekik, mert nem voltak képesek befogadni. Túlságosan is az apró érzésekre és az ilyen apró dolgokra támaszkodtak. Hogy: "Ó, dicsőség az Úrnak, megkaptam; jött egy kinyilatkoztatás. Kaptam egy zsoltárt. Van egy próféciám." Pál azt mondta: "Mindezek a dolgok elmúlnak. Látjátok? Minden. Nem szabad túlságosan bízni ezekben.

De amit ő próbált eljuttatni a gyülekezethez, az az a horgony volt, ahogy van egy horgonyunk Krisztusban. Ahol nem az érzésekben bízunk. Nem a kinyilatkoztatásokban bízunk. Nem ezekben a dolgokban bízunk. Csak Krisztusban bízunk. Hit által megyünk előre.

9 Láthatjuk, hogy Pál tudta tanítani az efézusiakat, hogy a világ megalapítása előtt eleve el voltak rendelve az örökbefogadásra, mint Isten fiai. Nos, a korinthusiak erről semmit sem tudtak. Ők csak... Volt egy kis érzelmük vagy valami, egy kis érzésük - egyszer ez, egyszer az, másszor amaz -, és erre támaszkodtak. Nem tudta őket a mély dolgokra tanítani.

Szóval szerintem nagy dolog, ha vannak emberek, akiknek tudsz tanítani mély dolgokat. És a Szentlélek képes ezeket a nagy igazságokat felhozni és az emberek szívébe lehorgonyozni, hogy tudják, hogy hol állnak, érzések ide vagy oda, prófécia ide vagy oda, legyen az bármi. Akármilyen is az, mi nem...

10 Most, emlékezzetek, nem azt akarom mondani, hogy Isten nem cselekszik prófeciákon és hasonló dolgokon keresztül. De mi nem erre támaszkodunk. Nekünk ennél mélyebb reménységünk van, látjátok? Mert azt mondta: "Ha prófétálnak is, az elbukik; ha nyelveken szólnak is, az megszűnik. És ahol..."

És mindezek az érzelmek, amiket azok a korinthusiak átéltek, azok közül egy sem volt bizonyíték arra, hogy üdvözültek. Egy sem volt bizonyíték arra, hogy üdvözültek. Nem, ha tudsz kiabálni, ha tudsz prófétálni, ha tudsz betegeket gyógyítani, ha tudsz nyelveken beszélni, ha tudsz nyelveket magyarázni, ha van bölcsesség, és van tudásod. Ezek egyike sem jelenti azt, hogy van üdvösséged. Egyik sem. Mindegyik meglehet neked, mondja Pál az I. Korinthus 13-ban, és mégis el lehetsz veszve. "Semmi vagyok", látjátok? De ha megvan a szeretet, a horgony...

11 Ma reggel, körülbelül egy órával azelőtt, hogy a feleségem felébredt volna, felébredtem, és az Úr kinyilatkoztatott nekem egy nagyszerű dolgot arról, hogy Isten hogyan köti össze az Ő gyülekezetét a szeretet kötelékeivel. És hogy hogyan kell... Nincs más mód arra, hogy az ember valaha is meg legyen mentve anélkül, hogy újjászületne. Ha Isten úgy akarja, akarok erről prédikálni a jövő héten, és ez most kezd megfogalmazódni a szívemben. Talán az Úr ad nekem erről egy üzenetet.

12 Nos, ez a ma reggeli üzenet, ahogy a szívembe jött, ez egy figyelmeztető üzenet. És arra gondoltam, hogy talán ezt a figyelmeztetést eljuttathatnánk az emberekhez, ahogy Pál figyelmeztette a korinthusiakat, talán eljuttathatnánk ezt a figyelmeztetést az emberekhez, tudván, hogy most egy ébredés előtt állunk, és egy olyan vizsgának időszakában, amikor meg leszünk vizsgálva. Pál azt mondta:

„Nem szeretném, ha nem tudnátok, testvéreim, hogy atyáink mindnyájan a felhő alatt voltak, és mindnyájan átmentek a tengeren; És megkeresztelkedtek Mózesre a felhőben és a tengerben;”

Itt elmagyarázza nekik, hogy mikor Isten kivezette Izraelt a pusztából ... a pusztába, hogy szolgálják Őt, és hogy bevigye őket az ígéret földjére, ezzel egy példát állít eléjük, hogy hogyan vezetett ki bennünket minden anyagi dologból - minden szertartásból és rendből -, ott is ugyanazok voltak.

13 És ha kicsit tovább megyünk a leckénkben, azt találjuk, hogy sokan közülük elbuktak, mert ugyan meg tudták tenni az összes szertartást, az összes parancsot és mindent, amit Isten elvárt, de a szívük mégsem volt rendben Istennel.

Nos, sok mindent megtehetünk - vehetjük az úrvacsorát; megkeresztelkedhetünk; eljöhethetünk a gyülekezetbe, beírhatjuk a nevünket a könyvbe, vagy lehetünk olyan tiszteletudóak és áhítatosak, amilyenek csak tudunk - és mégis elveszünk. Ez egy komoly figyelmeztetés. Lehetünk annyira ... úgy örülhetünk, amikor a Lélek leszáll. És egy alkalmon, ahol az Igét

prédikálják, a lelkünk örül az Igének, és mégis el lehetünk veszve. Az eső esik az igazra és a hamisra. Ugyanaz az eső, ami a búzát növekedésnek indítja, a gyomot is növekedésnek indítja. A termés fajtája, látjátok; annak a természete mondja meg, hogy mik vagyunk. Ezért az a bennünk lévő természet az, ami megmondja, hogy mik vagyunk.

Lehetünk annyira vallásosak, hogy vasárnap fel sem emeljük a kezünket munkára. Talán még egy öltést sem teszünk a ruhánkba vasárnap. Talán még azt sem érezzük helyesnek, hogy ételt vegyünk vasárnap. És lehetünk annyira vallásosak és jámborak. De mégis, ha nem születünk újjá szó szerint Isten Lelkétől, akkor az imádatunk hiábavaló. Szóval ez eléggé komoly, ezért tényleg meg akarjuk találni, és meg akarjuk ismerni az igazságot, mert ne feledjük, hogy nem kapunk második esélyt erre. Ez csak ez egyszer van. Szóval jobb, ha teljesen biztosak vagytok benne.

14 Most figyeljétek meg: "Nem akarom, hogy tudatlanok legyetek, testvéreim". Nos, mit is mondtam én az elején, a korinthusiakról? Ők az örök reménységüket valamiféle érzésekre alapozták. Pál azt mondta, így szólt: "Amikor eljövök közétek, az egyiknek ez van, a másiknak az van, a harmadiknak pedig amaz...". Azt mondta: " Ez mind rendben van. Nincs semmi ez ellen. De mégsem erről van szó, látjátok. Nem ez az."

15 Emlékszem, amikor megtértem, és elkezdtem látni a Lélek munkáját, és azt, hogy egyesek képesek úgy utánozni a valódi, eredeti Szentlelket, annyira hogy az... Egyszerűen majdnem hogy képtelenség volt megmondani, hogy melyik a helyes és melyik a helytelen.

És láttam egy férfit, akit ismertem, és ... a megkülönböztetés ajándéka által tudtam, hogy az a férfi egy másik férfi feleségével élt. És ott állt, és nyelveken szólt, és nyelveket magyarázott, meg minden ilyesmit, és üzeneteket hirdetett, és ez... És volt egy másik férfi, akit elvittem egy helyre, ahol tudtam vele beszélni néhány percet, és ő egy igazi, valódi keresztény volt. És azon gondolkodtam, hogyan lehet az a Lélek, ugyanaz a Lélek, ahol én... Ez akkor volt, amikor először találkoztam pünkösdiekkel, ez Mishawakában volt, Indianában; és én mondom nektek... Az első néhány órában, amikor ott voltam, azt hittem, hogy angyalok között vagyok. A következő néhány órában pedig azt hittem, hogy démonok között vagyok.

Amikor ezt láttam... láttam ezt a két embert: az egyik nyelveken szól, a másik magyarázza. Soha nem hallottam még nyelveken szólást meg ilyesmit.

Néztem azokat a szellemeket, ahogy mozdultak. Azt gondoltam: "Ó, Istenem! A nagy millennium elkezdődött." És aztán amikor lehetőségem nyílt, odakint, beszélni az egyikükkel, és meg tudtam mondani, hogy mi van benne, olyan gonosz volt, amilyen csak lehetett.

És azon az éjszakán megint figyeltem őket, és azt gondoltam: "Ó, vigyél innen engem. Nem értem, hogy ez hogyan lehetséges". És láttam, hogy ezek a dolgok benne vannak a Bibliában. De ott volt az egyik, aki tette azt, és nem volt meg benne Isten Lelke, és a másik, aki szintén tette, és benne volt Isten Lelke. Akkor teljesen összezavarodtam, és egyszerűen hagytam az egészet.

16 És évekkel később, az árvíz után, mentem felfelé az úton, Green's Millbe, és találkoztam az úton Isler úrral (az állami szenátor, aki ide jár gyülekezetbe), és a kezét rám tette, és azt mondta: "Billy, mit jelent most neked Krisztus?".

Az édesapám elment, a testvérem elment, a feleségem elment, a kislányom elment, és én azt mondtam: "Mit jelent Ő?". Azt mondtam: "Isler úr, Ő többet jelent nekem az életnél." Azt mondtam: "Valami történt bennem. Néhány évvel ezelőtt Krisztus a szívembe jött, és Ő most már több bennem, mint én magam. Egyszerűen csak történt valami. Nem azért, mert vallásos vagyok, nem azért... Ez valami olyan, amit Isten a kegyelem által tett velem." És azt mondtam: "Még ha meg is ölné engem, én akkor is ugyanúgy bíznék benne. És ha a pokolban lennék, és lenne olyan dolog, hogy szeretet a pokolban, akkor ott is szeretném Őt." Ez minden. Ez valami itt bent. Neki van igaza, minden büntetést megérdemeltem, amit valaha is kaptam. Te is ugyanígy vagy. De ha ez a horgony, ez a valami, ami az Isten szeretetének horgonya, amely tart az emberi szívben, minden más másodlagossá válik.

17 Egy fatönkön ülve ott fent, éppen valami másért imádkoztam. És a Bibliám kinyílt, és elolvastam a Zsidókhoz írt levél 6. fejezetét. És azt olvastam ott, hogy: "*Lehetetlen, hogy azok, akik egyszer megvilágosodtak, és a Szentlélek részeseivé váltak, de elesnek, újra megújuljanak a megtérésre. Mert az eső gyakran jön a földre, hogy megöntözze, felöltöztesse azzal, amellyel az előkészítettett. amelyik pedig túskebokrot és bogáncskórót terem, az megvetett, átok vár rá és végül megégetés.*" És a Szentlélek egyre csak beszélt hozzám erről. Mi ez? Újra és újra elolvastam, és akkor jött egy látomás. És láttam, hogy a világ előttem áll, és forgott. Minden fel volt tárcsázva, és mintha fel lett volna szántva, és készen állt az ültetésre. És jött egy fehér ruhás ember, aki magokat vetett. És miután megkerülte a földet, jött egy másik ember, fekete ruhában, aki mögötte vetette a magokat. És amikor a magok, amelyeket a jó ember vetett, kijöttek a földből, az búza volt. És a rosszak, amit a fekete ember vetett, - feketébe öltözve - kikeltek, és gyom lett belőlük. És ó, az egyik a másiknak az ellentéte volt.

És jött egy nagy szárazság a látomásban. És a kis búza lehajtotta a fejét; annyira szomjazott a víz után. És a gyom is lehajtotta a fejét; szomjazott. Aztán jött egy hatalmas felhő, és esett az eső, és a kis búza felemelkedett, és elkezdett kiabálni: "Dicsőség az Úrnak! Dicsőség az Úrnak!" Annyira boldog volt, hogy megkapta a vizet. És a kis gaz is felemelkedett, és elkezdett kiabálni: "Dicsőség az Úrnak! Dicsőség az Úrnak!". Ugyanazért a vízért.

Akkor megértettem, látjátok. Ez az. A Szentlélek leszáll, de, "Gyümölcsseikről ismerik meg őket", mondta az Úr Jézus, látjátok. Nem a Lélek megnyilvánulásairól, hogy betegek gyógyulnak-e meg, vagy hogy nyelveken szólnak-e, vagy hogy énekelnek-e a Lélekben, vagy hogy így örülnek-e vagy úgy. Tehetik mindezt, és mégis el lehetnek veszve. Ez a benned lévő élet, az újjászületési megtapasztalás.

18 Pál ezt próbálta megértetni a korinthusiakkal. "Továbbá, testvéreim, nem szeretném, ha nem tudnátok, hogy atyáink mindnyájan a felhő alatt voltak, és átmentek a tengeren, és megkeresztelkedtek Mózesre". Mindegyikük a pusztában vándorolt. Jézus azt mondta: "Nem mindenki megy be, aki azt mondja: Uram, Uram, hanem aki cselekszi az én mennyei Atyám akaratát".

Ez nem az, amiről beszélsz. Hirdetheted az evangéliumot, és mégis elveszhetsz. Minden bizonnyal. Ez nem gyerekeknek való. Ez teljesen... Ez mély. És a kereszténység nem lehet csak

egy kis, meseszerű dolog, mint például: "Nos, elmegyek a gyülekezetbe, mert tudom, hogy kötelességem oda járni". Ez nem kereszténység. Testvér, a kereszténység nem... Ez valami, amit Isten tett. Isten kiválasztott téged Krisztusban, és szeretetajándékként bemutatott Krisztusnak. És ez Isten hívó kiválasztása. És ha megvan a lehetőségünk, hogy ezzé váljunk, és visszautasítjuk a világ kis dolgaiért...

19 Most figyeljete, ahogy folytatjuk. "És mindnyájan ugyanazt a szellemi mannáét ették." Hallottátok ezt? A 3. vers: "És mindnyájan ugyanazt a szellemi mannáét ették." Miről beszél? Az gyülekezeti szokásokról. Az emberek eljönnek a gyülekezetbe, és azt mondják, hogy megtértek, és megkeresztelkedtek Krisztusra, magukra véve az Úr Jézus nevét. Ezt tették a pusztaban is, mondta Pál. Ezt tették a korinthusiak is. Eljöttek és megkeresztelkedtek Krisztusra, felvették Krisztust külsőleg, vallásszerűen. Magukra vették Őt értelmileg, így fogadták el Őt.

De testvér, ez sokkal több, mint az értelem; ez túlmutat ezen. Ez egy valódi születéshez vezet. Nem csak egy mentális felfogás vagy egy érzelmekből fakadó cselekedet, hanem egy születés, egy megtapasztalás: valami, ami mélyen a szívbe hatol, és megváltoztatja a legbensőbb lényedet, ami arra készítet, hogy olyan dolgokat tegyél, amiket egyébként nem tettél volna. Arra készítet, hogy szeresd azokat, akik nem szerethetők. Rávesz arra, hogy másképp csinálj dolgokat, mint ahogyan azt valaha is gondoltad volna. És amikor olyan helyzetek jönnek, ez a horgonyod. Nem kell azon gondolkodnod, hogy "vajon sikerülni fog?". Ó, nem, nem arról van szó, hogy sikerülni fog-e; ez már el lett végezve számomra. Krisztus maga tette meg bennem. És én csak az Ő horgonyában bízom egyedül. Milyen csodálatos dolog!

20 Figyeljétek meg, mindnyájan vettek úrvacsorát. Az az élet, ami benne volt... Tudjuk, hogy ez egy természetes folyamat volt, mert apró, az égből lehullott, mézes kis ostyák voltak. Ez az ostya hasonló volt egy kicsit a krékerhez, egy kis keksz, és a tetején méz volt. És mindannyian részesültek belőle. Mindannyian átmentek a Vörös-tengeren, és megkeresztelkedtek a felhőn és a tengeren keresztül Mózesre. Követték az utasításait, mint Isten szolgájaét, és mindannyian őbelé keresztelkedtek. Mindannyian követői voltak (ahogyan mi is azok vagyunk ma), akiket a Szentlélek, a keresztény gyülekezet nagy Tanítója vezet. Minket is elvezetett a vízkeresztségre. És azt mondja: "Mindnyájan ugyanabból a mannáéból vettek". Mi történt? Az a manna ugyanúgy esett Kórahra és a csoportjára, mint Mózesre, Kálebre és Józsuéra. Mindannyian együtt voltak, mindannyian részesei voltak a keresztségnek, mindannyian tagok voltak, mindannyian részesei voltak a megvallásnak, és most már mindannyian részesei az úrvacsorának.

Értitek? Nézzétek ezt az erőteljes figyelmeztetést. És ti, ennek az Imaháznak a tagjai, vegyétek ezt egészen mélyen magatokba! Ne feledjétek, ez a ti örökkévaló célotok, ezen függ. Ne menjetek csak úgy el mellette, mint egy kis legyintésre való dolog, vagy ilyesmi! Ez olyasvalami, amihez muszáj eljutnunk. Ez olyasmi, amitől függ, hogy élünk-e majd odaát vagy sem.

21 Mindannyian megkeresztelkedtek Mózesre át a Vörös-tengeren, mindannyian ugyanazt a Szellemi Lényt követték: a felhőt és a tűzoszlopot. Mindannyiukat ugyanaz az Angyal vezette. Mindannyian ugyanazon pásztor által jöttek ki. Mindannyian megkeresztelkedtek a

tengerben. Mindannyian ettek abból a szellemi mannából, és ez a manna Krisztus volt. Krisztus szállt le... A manna minden éjjel leszállt a mennyből, és ott megromlott, hogy táplálja az embereket az útjukon. Krisztus pedig eljött a mennyből, és odaadta az életét, "hogy aki hisz benne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen". Krisztus leszállt és a mi Mannánk lett. Ugyanazokból a lelki áldásokból esznek. Ezért a Szentlélek leszállhat egyenesen az emberek közé, és mind a keresztyének, mind a langymelegek, mind a fél-hívők, mind a határmenti hívők ugyanazt fogják enni. De ez még nem az.

Ó, bárcsak lennének szavaim rá, hogy ezt minden jelenlévő ember szívébe le tudjam vinni és belevésni. Látjátok, mennyire mély ez a dolog? Ezzel nem lehet játszani. Ez nem csak gyülekezetbe járás.

22 Most pedig figyeljete: "Mindnyájan ugyanazt a szellemi mannát ették". Gondoljatok bele. Szellemi Manna. "Ó," azt mondod, "tudom, hogy van üdvösségem. Halleluja! Kiabáltam a lélekben. Érzem." Ennek egy csepp köze sincs hozzá. Látjátok, hogyan alapozzuk az örök célunkat egy érzésre? Látjátok ezekben a napokban, amelyekben most élünk, hogyan alapozzák az emberek a célállomásukat egyetlen kis érzésre? Ó, azt mondod: "Tudom, hogy megkaptam, mert éreztem, hogy erő ment át rajtam. És ezt csináltam." Lehet, hogy ez teljesen igaz, és mégis el vagy veszve.

23 Ó, ha van egy percünk, lapozzunk egy pillanatra az Első Korinthusiakhoz írt levél 13. fejezetéhez, és hallgassuk meg, mit mond erről Pál itt. " *Ha emberek vagy angyalok nyelvén szólok is, szeretet pedig nincs bennem, olyanná lettem, mint a zengő érc vagy a pengő cimbalom. És ha prófétálni is tudok, ha minden titkot ismerek is, és minden bölcsességnek birtokában vagyok, és ha teljes hitem van is, úgyhogy hegyeket mozdíthatok el, szeretet pedig nincs bennem: semmi vagyok.* ".

Hallgassátok, ahogy ez a szúrós, öreg apostol belevág ebbe az érzelmes gyülekezetbe, akik a reményüket az érzésekre alapozzák. Nos, ez itt a vasárnapi iskola. Ez a helyreigazítás helye. Ez a tanítás helye. És jaj annak az embernek, aki a szószék mögé áll, és félrevezet. Testvér, itt az ideje, hogy az írást, írással hasonlítsuk össze. Így van.

24 "És ha szétozom az egész vagyonomat, és testem tűzhalálra szánom, szeretet pedig nincs bennem: semmi hasznom abból. ". Látod, az összes jócselekedeted, az összes jótetted, minden szellemi dolog, minden ajándékod, minden érzésed, minden örömöd, minden békességed azoknak eleve semmi köze sincs hozzá. Gondoljatok ebbe bele csak egy pillanatra. És gondoljatok a mai gyülekezetekre. A mi nagy egyházaink: Presbiteriánus, metodista, baptista és felekezeti. Azt hiszik, hogy csak azért, mert azt mondják, hogy "hiszek", bemennek, beírják a nevüket a könyvbe, és ezzel minden el van intézve. Mennyire távol járnak ettől!

A mi pünkösdi embereink azt gondolják, nos, kaptak valami kis érzést, jó érzés volt bennük, nyelveken szóltak, egy kis vér volt a kezükön, egy kis olaj az arcukon, vagy valami ilyesmi, "Megkaptuk". Ó, az tízmillió mérföldre van tőlük. Értitek? Látjátok, hogy az ördög, e világ istene hogyan vakította el a szemüket? És csak mennek tovább, és ilyen életet élnek.

Figyeljete! "Mert ha minden vagyonomat odaadom is, hogy a szegényeket tápláljam, és ha testemet égetésre adnám, de a szeretet nincs bennem, semmi vagyok". Nézd meg azt a sok ajándékot, azt a sok jó dolgot. Enni adok a szegényeknek, jó a szívem. Ezt teszem, azt teszem. Eljárok a templomba. Nyelveken szólok. Prófétálok. Meggyógyítom a betegeket. Hirdetem az evangéliumot. Teszem ezeket a dolgokat." Pál azt mondta: "Mégis semmi vagyok." Mindezeket a dolgokat utánózni lehet testileg. Most mit jelent ez? " *A szeretet türelmes, jóságos; a szeretet nem irigykedik, a szeretet nem kérkedik, nem fuvalkodik fel. Nem viselkedik bántóan, (Gondolatok bele!) nem keresi a maga hasznát, nem gerjed haragra, nem rója fel a rosszat.*" A szeretet. Mi a szeretet? Az Isten. Hogyan jön hozzád Isten? Születés által, látjátok.

25 Mindnyájan megkeresztelkedtek Mózesre. Mindnyájan ettek az úrvacsorából. Mindannyian ugyanazt a szellemi mannát kapták, amely Istentől származott. Mindegyikük ugyanazt ette. És ma ott állunk, és halljuk az Igét, és örülünk neki, és vesszük a Mannát, és megesszük, és azt mondjuk: "Ó, halleluja, ez jó! Ó, ezt igazán értékelem. Igen, megkereszteltek a gyülekezetben. Felveszem és vallom a hitvallásomat. Beírtam a nevemet a könyvbe. Alapító tag vagyok." Mindez teljesen hiábavaló, ha nincs ott valami, amit Isten tett. Ha az... Azokat a dolgokat, amiket tettél, azokat a hited hozta elő. De ha Isten nem tett veled valamit, hogy újjászüless...

26 Csak egy pillanat. Most a 4. vers: "*és mindnyájan ugyanazt a lelki italt itták, mert a lelki kősziklából ittak, amely velük ment. Az a kőszikla pedig Krisztus volt.*" Mindannyian abból a forrásból ittak. Örvendeztek. De mi ez? A búza és a gyom egyaránt örült annak, hogy megkapta azt a szellemi vizet. Mi gyülekezetbe járunk. Együtt tapsolunk a többiekkel. Együtt kiabálunk a többiekkel. Fel-le ugrálunk a többiekkel együtt. Dicsőítjük Istent a többiekkel együtt. Együtt prófétálunk a többiekkel. Nyelveken szólunk, mint a többiek. Imádkozunk a betegekért, mint a többiek. De ő azt mondta... Most pedig figyeljete, egy kicsit tovább megyünk.

27 Szeretnék megállni egy percre, ó, annál hogy "az a szikla Krisztus volt". A szikla Krisztus volt. Ott volt valódi formában, ahogyan ma is ott van szellemi formában. A Manna, az eledel, ami az Istentől a mennyből jövő Ige. Krisztus az Isten Igéje, és mi az Igét esszük, látjátok. Úgy ülünk, mint ők... - hallgatjuk a ma reggeli üzenetet. A lelkünk kinyúl, megragadjuk az Igét. Az Ige által élünk. Azt mondta: "*Mindnyájan ugyanazt a szellemi mannát eszik, és mindnyájan ittak ... mindnyájan ugyanabból a szellemi Sziklából ittak, és az a Szikla Krisztus volt.*"

Gondolatok bele. És most mivel fogja itt befejezni? Figyelmezteti azokat a korinthusiakat: "*Vigyázzatok, mit csináltok! Mert elmegyek hozzátok; egyiknek zsoltára van, más nyelveken szól, másnak ez, másnak az. Valakinek prófécija van, valakinek kinyilatkoztatása van, valaki ezt teszi, valaki azt teszi. Vigyázzatok, ne erre alapozzátok a hiteteket.*" Ezek a dolgok rendben vannak. Megvan a helyük a gyülekezetben, de soha ne alapozd erre az üdvösségedet. Ha az életed nem egyezik Isten Igéjével, akkor itt az ideje, hogy egyenesbe jöjj Istennel.

Figyeljétek: Most, amikor Isten elhívta Mózeset, és leküldte Egyiptomba, hogy megszabadítsa Izrael fiait a fáraó igája alól, azt mondta: "Mi van a kezedben?".

És azt mondta: "Ez egy bot". És fogta a botot, és a földre dobta, és az kígyóvá változott. Mózes pedig elmenekült onnan. Azután felvette, és bottá változott a kezében. És amikor Egyiptomba ért, kinyújtotta a botot Egyiptom fölé, és legyek szálltak fel. Kinyújtotta, és csapások hullottak. Ez volt Isten ítélete. Isten ítélete volt abban, hogy kinyújtotta a botot.

És vegyük észre, mielőtt Mózes igazán kezébe vehette volna azt a bottal, a kezét a kebelébe tette, és az poklos lett. Ahogy minden ember az kezdetben: természeténél fogva bűnös. Ezt nem lehet megkerülni. Bűnben születél, vétekben formálódtál, hazugságokat szólva jöttél a világra. Lehet, hogy édesanyád gyülekezetének oltárán szenteltek fel. Lehet, hogy meg voltál keresztelve, lehetsz ez, lehetsz az, de te eleve bűnös vagy.

Aztán itt van valami más... Isten azt mondta: "Tedd vissza a kezed a kebeledbe." A szíve fölé tette a kezét újra Isten megbízásából, ahogy az előbb említettük, a kezét, ami poklos. Isten által jöttél elő, először bűnösként; nem önszántadból, hanem természetedből. Aztán újra visszamész, és amikor kihúzta, a keze tiszta és tökéletes volt -- ami azt mutatja, hogy ennek a kéznek, mielőtt az ítélobotot kinyújthatta volna, megtisztított kéznek kellett lennie, mielőtt a botot kinyújthatta volna. És minden szolgáló, minden tanító...

29 Ma reggel hallottam valamit, amitől megfagyott bennem a vér. Amikor bekapcsoltam a rádiót, mielőtt jöttem... Ne vegyétek zokon, ha van itt valaki, aki kapcsolatban áll az illetővel. Nem akarlak megbántani. De késő van, és Isten segítsen nekem, hogy mindig elég keresztény legyek ahhoz, hogy a feketét feketének és a fehéret fehérnek mondjam... - hogy őszinte legyek. Hallottam valakit énekelni, és azt mondta: "Megvan a végrendeletem", és adásba került, és felolvasott egy Szentírást, és az első zsoltárból prédikált: "Boldog az az ember, aki nem ül a gúnyolódók székében, nem jár a bűnösök útján". Tudjátok, ki volt az? Az a rock and rollos fickó, Jimmy Osborn, a rádióból, aki az evangéliumot hirdette. Ó, testvér, ha valaha is volt szegény... Egy ilyen embernek semmi keresnivalója az élő Isten Igéjében.

És ez a fickó ott van a Renfro Valley Showkon, egész éjjel talpon egy ócska kis bálon, ahol tapsolnak, és mulatoznak. És másnap reggel megváltoztatja a hangját, és úgy beszél, mint egy keresztény. Ez trágárság és szenny Isten előtt. A kéznek, amely kinyújtja az ítélobotot, meg kell, hogy legyen tisztulva Krisztus ereje és feltámadása által. Az ilyeneknek semmi köze Isten Igéjéhez.

30 Sok prédikátor próbálja meg igazolni ezt az Elvis Presley-t is, aki az égvilágon semmi más, mint egy modern Iskarióti Júdas. Iskarióti Júdas harminc ezüstöt kapott. Elvis Presley egymillió dollárt és egy flotta Cadillacet kapott, és eladta magát. Pümkösdí hívő volt, és eladta az elsőszülöttségi jogát, hogy rock-and-roll legyen, akit az ördög ihlet. És nem fogok finomkodni ezzel kapcsolatban. Nem, uram. És modern Iskarióti Júdas.

És még a szolgálók is megpróbálnak felépíteni egy ilyen dolgot. Ahogy Elvis Presley mondta: "Igen, Istenre bízom minden sikeremet." Hogyan adhatna egy élő, szent Isten sikert a trágárságnak és ördögi, démonizált dologoknak? Ez abszolút az egyik legnagyobb akadály, amit ez a nemzet valaha is látott, egy olyan férfi, mint Elvis Presley, aki lelkek millióit küldte a pokolba a vén, mocskos, szennyes rock-and-roll dolgaival. Ez biztos, hogy így van. Szerintem, erre nincs bocsánat. Ha hiszitek, hogy Isten prófétája vagyok, ne feledjétek, hogy van egy megtestesült ördög, minden bizonnyal.

31 És Jimmy Osbornnak és az ilyeneknek semmi közük Isten Igéjéhez. És olyan embernek sincs, aki Isten nevét hiába veszi, és szórakozik és táncol erre a rossz kis rock-and-rollra és ezekre a trágár dolgokra, nem jöhetnek ide a szószékhez, és nem vehetik Isten Igéjét. Ez a baj sok gyülekezettel ma. Néhány helyen van ebből a rossz kis boogie-woogie-ból, odakint. Egy kis lányka, aki egyik este még bulizik és rock-and-rollt játszik, aztán eljön az oltárhoz, és a következő este már egy külön éneket énekel. Néhányan közületek fogják azokat a rossz kis gitárosokat, akik ott kint az éjjeli szórakozóhelyeken játszanak, és két hét múlva a szószékhez állítjátok őket, hogy prédikáljanak. Testvér, én mondom neked, ezt soha ne csinálnád... egyáltalán ne. Tanulnia kell, hogy bebizonyítsa, hogy Isten embere, és ki kell, hogy derüljön. Mi nem hiszünk ebben az egész éjszaka tartó ugráncolásban. Ez juttatta a gyülekezetet abba az állapotba, amiben ma van. Szükségünk van az igazságra. Ez az Ige az igazság. Ez az igazság. A kéznek, amely ezt az ítélőbotot megrendíti, tiszta kéznek kell lennie. Teljes mértékben. Mózes ítélő keze meg volt tisztítva. Aztán bele lett helyezve a bot, és az a bot lement, és ítéletet hozott Izraelre.

32 És aztán a pusztában, ez a gyönyörű példa! (És zárnom kell.) Ez a gyönyörű kép, amikor ott volt a Szikla, és az a Szikla Krisztus volt. És a haldokló emberek vízért sóvárogtak, és megérdemelték. Megérdemelték a halált, mert zúgolódtak. Panaszkodtak. Kezdjük ott, hogy ők nem is voltak hívők. Nem voltak mások, mint értelmi hívők. A természetfeletti megtörtént, és egy keveredett nép ment ki. Nem tértek meg a szívükből.

Csak hárman voltak a sokaságban, akikről tudunk: Mózes, Áron és Káleb. Mirjám: de Mirjám is megmutatta álnokságát, amikor nevetett, mert Mózes feleségül vette azt a néger lányt. És azt mondta: "Nem volt más lány, akit elvehettél volna", és így tovább. Ezt tette. És Istennek ez nem tetszett, és megverte őt leprával. És a saját testvére kiáltott fel: "Hagynád, hogy a húgod így haljon meg?". És Isten azt mondta Mózesnek, hogy jöjjön Elé, és ő elment, és közbenjárt Mirjámért. De ő (Miriam) nem sokáig élt ezután.

33 Nem, testvér, amit Isten tesz az tökéletes. Soha ne tegyünk hozzá semmit az értelmünkből; hagyjuk úgy, ahogy van. Isten tette, Isten mondta, ezzel el van intézve. Fogadd el, vagy ne fogadd el... Ha meg tudnám magyarázni; akkor egyenlő lennék Istennel. Nem tudom megmagyarázni, csak hiszem. Ez minden. Ez minden, amit kérnek tőlem. Senkit sem kértek rá, hogy megmagyarázza, mert ez túlmutat az értelmünkön. Túl van az intelligenciánkon. Isten az, aki ezt teszi, ezért nem lehet megmagyarázni. Én csak hit által elfogadom, és azt mondom, hogy ez az én személyes tulajdonom, és hiszek benne. Nem tudom megmagyarázni.

34 Hogy állt ott az a szikla! Istennek volt egy sziklája, amely tele volt vízzel. Csak egy kis szikla, talán nem nagyobb, mint ez az asztal, de amikor Mózes megütötte azt a sziklát, annyi víz jött ki belőle, hogy kétmillió embert meg tudott itatni - és nem csak azokat, hanem annyi marhát, juhot és egyebet, ami velük volt.

Ó, amikor látom ezeket a művészeket, akik olyan képeket festenek, ahol egy kis csepp csordul ki a sziklából, és egy kisgyerek áll ott egy kis vödörrel a kezében! Ó, ez nem így történt. Bőséges zuhatagként ömlött. Több mint kétmillió embert itatott meg a tevéiken és az összes állatokon kívül. Az a Szikla Jézus Krisztus volt, egy gyönyörű párhuzam a János 3:16-tal: "Úgy

szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy mindaz, aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen."

35 És figyeljétek meg, mi történt. Az egyetlen módja annak, hogy a víz kijöjjön a sziklából, az volt, hogy az ítélőbotnak a sziklára kellett ütnie. És Mózes megütötte a sziklát, és Isten ítélete lecsapott a sziklára. És amikor ez megtörtént, kiadta a benne lévő vizet. Az emberek teljesen... Istennek igaza volt abban, hogy hagyta őket meghalni, mert nem hittek benne. Gyalázatosak voltak, elvetemültek voltak. Nem érdemelték meg, hogy éljenek. Még Mózes is lázadóknak, Isten ellen lázadóknak nevezte őket. És megérdemelték a halált.

És mindannyian megérdemeljük a halált, mert lázadók vagyunk Isten ellen. Így van. Figyeljük meg, mindannyian megérdemeljük a halált, de Isten olyan irgalmas (nem kellett volna gondolnia ránk.), de Ő olyan irgalmas, hogy mindannyiunk bűneit magára vette, és saját szeretett Fiára, Krisztusra vetette, hogy ne vesszünk el, hanem örök életünk legyen.

36 Hogyan ihatunk abból a sziklából úgy, hogy a szívünkben nem vagyunk igazak? De testvér, ma reggel milliók vannak, akik ezt teszik. Ez pontosan így van. Azért bíznak, mert baptisták vagy metodisták vagy pünkösdisták. Azért bíznak, mert volt egy kis furcsa érzésük, mert nyelveken szóltak, mert kiabáltak, mert táncoltak, mert gyógyító alkalmat tartottak, és Isten meggyógyította a betegeket, vagy bíznak valamiben, mert lett egy kinyilatkoztatásuk, hogy ez igaz, mert ezt tették. Ezek a dolgok rendben vannak, semmi kifogás nincs ellenük, de ennek semmi köze az üdvösséghez. Egyetlenegy dologhoz sem. Ömölhetne az olaj a kezedből literszámba, vagy a vér az arcodból, de az még mindig nem jelentene semmit. Így van. Pál azt mondta: *"Emberek vagy angyalok nyelvén szólhatok, és akkor is el lehetek veszve. Hiába volna bölcsességem és tudásom, és hiába állnék fel, magyarázni a Bibliát, csak hogy úgy tűnjön, hogy ezen múlik, annak akkor sincs semmi köze hozzá."*

37 Testvér, mindnyájan ugyanabból a sziklából ittak, és ez a szikla Krisztus volt. Az ítélet Krisztuson volt, hogy nektek is meglehessen az a kiváltságotok, hogy jöhessetek és igyatok. Ez Isten jósága irántad, hogy jöhetsz és ihat. Isten jósága hozzád, hogy ehetsz az Igéből. Isten jósága hozzátok, hogy engedte, hogy megkeresztelkedjétek. Isten jósága hozzád, hogy polgárrá tett, hogy egészséget adott neked, hogy ma reggel elhozott a gyülekezetbe. Ez Isten jósága. Ez mind Isten jósága. De mi a helyzet a te jóságoddal Isten felé? Hajlandó vagy-e mindent, minden gondolatot, minden cselekedetet, mindent alávetni Neki? Ez az, amit Isten tett érted. Te mit fogsz tenni Őerte?

38 Figyeljétek, olvassunk még néhány verset, aztán bezárom, hogy átadjam a szót a pásztornak. Most nézzétek: *"És ez a szikla Krisztus volt"*. Most az 5. vers. *"De azok többségét nem kedvelte Isten."* Látjátok, megengedte nekik, hogy megkeresztelkedjenek. Megengedte nekik, hogy egyék az Igét és higgyenek benne. Megengedte nekik, hogy lelki áldásokat kapjanak. Megengedte nekik, hogy igyanak a szellemi Sziklából. Mindezt Isten tette az Ő kegyelméből, de Isten mégsem volt elégedett velük. Nézzétek! *"Mert elhullottak a pusztában"*.

Ennyi megtapasztalás után, az összes nagyszerű gyógyító szolgálat után, amit láttunk, az összes hatalmas csoda után, amit láttunk megtörténni, az összes csodálatos érzés után, amit átéltünk, a kiáltozás és Isten dicsőítése, hogy ittunk Sziklából, az összes jó prédikáció után,

amit élveztünk, és mégis elhullottak. Mindennek vége. *"Távozzatok tőlem, ti gonoszság cselekvői! Nem is ismertelek titeket."* Nézzétek meg ezt! Közeleg az ébredési alkalom. Tudom, hogy ez kemény. De testvér, minden apa, aki nem igazítja helyre a gyermekeit, az nem jó apa. Így van. Elvesztek.

39 *"Ezek pedig például szolgáltak nekünk"* - mondja Pál. Hiszitek ezt? Ez egy példa volt. Rendben. *"Azért, hogy ne kívánjuk a gonosz dolgokat, ahogyan azok kívánták".*

El tudnátok képzelni, hogy egy ember, aki zsoké, aki lemezeket tesz fel, aki régi, szennyes rock-and-rollt játszik le; és „történt valami, és teljesen megrázott”; és mindazokat a szennyes dalokat, amiket Elvis Presley és ezek a fickók játszanak, aztán jön, és megjátssza magát, hogy az evangéliumot prédikálja? Gondoljatok bele! El tudjátok azt képzelni, hogy egy férfi és egy nő kiülnek, és a nő ott lézeng a hátsó udvaron, és olyan kis szennyes kinézetű, félig felöltözött, aki a férfiak elé teszi magát, hogy aztán egy ilyen visszajöjjön, és igyon a szellemi Sziklából, és kiabáljon, és így menjen tovább?

Van egy nagy tanítás a pünkösdiek között, a nők felszabadításáról. Nagy hosszú fülbevalókat viselnek, és mindenféle ruhákat. És egy fiatalember ült a házam előtt néhány napja a kis furgonjában, és sírva mondta, hogy a felesége pünkösdi, nyelveken szól, prófétál. Bizony. És azt mondja, hogy az egész gyülekezet rövidnadrágot hord. És hogy a felesége este nyolc-kilenc órakor kimegy az utcára, összeszedi a mások által eldobott cigarettacsikkeket, és rágyújt. És mégis kiabál, dicsőíti az Urat, és prófétál.

40 A minap egy gyülekezetben voltam, ahol Isten egy nagy embere, akit nagyra becsülök, éppen ezt leplezte le. Miután az egyik ember, aki ennek a dolognak az egyik vezetője, kiment, és vér folyt a kezükből, meg ilyesmi. És én már belerekedtem, hogy kelettől nyugatig megpróbáltam elítélni ezt a dolgot a Bibliára hivatkozva, hogy ez nem Istentől van. Bármilyen vér, ami Krisztustól származik, fizikai vér lenne, akkor az Ő fizikai teste itt van, akkor a második eljövételének vége. Jézus azt mondta: *"Ne higgyétek, amikor azt mondják: Íme, a pusztában van. Ne higgyétek el, amikor azt mondják: 'Itt van'. Ne higgyétek el. Mert hamis Krisztusok támadnak majd és hamis próféták, és jeleket és csodákat fognak mutatni. Olyannyira, hogy megtévesztik a kiválasztottakat."*

41 És én hirdettem ezt kelettől nyugatig. És végül a nyugati parton, amikor az öreg Dr. Canada, egy közeli jóbarátom, felállt, és egy másik ember, aki egy bizonyos férfi menedzsere volt, aki elindította ezt a ... Az egyik ilyen mozgalmat, feljött oda, és adott egy nagy [nem világos szó]... azt mondta, tiszta olaj és szent vér, és ma vér fog megjelenni. És tele volt a terem, és megmutatta, hogy az öve alatt van két tű. Bárki tudja, hogy meg lehet szúrni egy ujjat, és nem fog vérezni, hacsak nem szorítod ki, vagy nem szorítod meg. Ha megszúrod, nem vérzik, mert a vénák túl messze vannak attól a helytől. És amikor ezt megcsinálta, megmutatta, hogy csinálta. Ott hátul volt neki az olaj. Odatette rá a kezét.

Aztán felment, és azt mondta: "Látjátok a kezeimet? Teljesen épek." Aztán azt mondta: "Dicsőség Istennek! Halleluja!" És aztán így megszorította a kezét. Igen, vért préselt ki az ujjából. Miközben mindenki kiabált, a férfi a fejéhez törölte, és ott volt egy kereszt. Miközben az az ember, aki azzal volt, aki ezt tette, ott volt és. Leplezte, ott kint a közönség előtt és a...

belenyúlt a zsebébe, hogy megmutassa az olajat és a többit. Az egyik egy szívet kent a falra, és azt mondta: "Ez a fal Jézus vérének leheli ki. Ez Jézus szíve."

Egy nagydarab öreg texasi bement, nem félt. Azt mondták, ha valaki hozzáér, az meghal. El volt szalagozva... Képeket csináltak róla, meg mindent, ahogy az a fal vérzik... vért lélegzik a szívből. És ez a férfi besétált, és beosont a gyülekezetbe, ő és a felesége, és lemosták a festéket a falról, és leültek hátra, és várták, hogy bejöjjenek. A pásztor azt mondta: "Hát, tudjátok, Jézus járt itt és levette azt".

Ő azt mondta: "Jézusnak ehhez semmi köze. Én magam csináltam." Így van.

42 Mi történik? Azért, mert az emberek ingatagok az élő Isten Igéjével kapcsolatban. Nem azt mondja-e a Biblia, hogy keletről, nyugatról, északról és délről jönnek majd; éhínség lesz, de nem csak kenyérért és vízért, hanem Isten Igéjének hallásáért.

Micsoda napokban élünk. És most látjuk, hogy ezek a nagy felekezeti egyházak mind összefognak. És eljutottunk oda, hogy az embernek ehhez az egyházi szövetséghez kell tartoznia, hogy egyáltalán rádiója lehessen. A rádiókból kiestél, fiam, de te ne aggódj emiatt soha, és a többi miatt, az összes televíziós program miatt. Az egyházak szövetségébe kell tartoznod ahhoz, hogy ezt megtehesd. És ha ezt megteszed, akkor nem mást csinálsz, mint a Biblia fenevadjának a bélyegét. Itt vagyunk. Látjátok, hogy minden össze van kapcsolva?

43 Ó, Istennek legyen hála, hogy valóban van egy élő Isten. Valóban van egy igaz Úr. Valóban van egy igaz Ige. Valóban van igaz gyógyulás. Van egy valódi mindezekből a dolgokból. De, testvér, soha ne alapozd a hitedet valami kis érzésre, gyülekezeti rendre, az úrvacsora vételére, a szellemi sziklából való evésre. Azt mondod: "Tudom, testvérem, én megízleltem Istent". Ez lehet, hogy teljesen igaz. De milyen helyre esett? Ez a következő dolog: melyik oldalra dőlt? „Az igaz és a hamis.”

44 Most pedig figyeljetelek. *„Mindez példává lett a számunkra, hogy ne kívánjunk gonosz dolgokat, amint ők kívántak.”* Mit kívántak? Most figyeljetelek, egy kicsit tovább szeretnék menni, ha megengeditek.

"Ne legyetek bálványimádók." Ó, azt mondod, "Hála Istennek, hogy nem vagyok bálványimádó." Várjunk egy percet. Vizsgáljuk meg ezt az Ige alapján. Azt mondod: "Én nem imádnék bálványokat." Ez nem feltétlenül azt jelenti, hogy egy bálványt imádsz. Elég, ha csak tétlen vagy, és nem csinálsz semmit. Elmész a gyülekezetbe. „Igen, minden rendben." Hazamész, és nem teszel semmit. Testvér, egy igazi újjászületett férfi vagy asszony nem tud egyhelyben állni. Van bennük valami. Bizonyosságot kell tenniük. Tenniük kell valamit. Muszáj tenniük valamit. Nem tudnak tétlenek maradni.

45 Figyeljetelek. *„Bálványimádók se legyetek, mint közülük némelyek, amint meg van írva: „Leült a nép enni, inni, és felkelt játszani”.*

Miről beszél Pál? Ezek példák. Belekeresztelkedtek a gyülekezetbe. Teljesen helyes keresztségben részesültek. Egyszer; háromszor előre; hátra; az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében; csak Jézus nevében; bárhogyan is volt, helyes keresztségük volt. Helyesen voltak megkeresztelve. Ilyen apróságok miatt háborgunk, marakodunk és vitatkozunk. Mire jó ez? Elhagyjátok a lényegét. Gyülekezeteink szétváltak a keresztség miatt. Pontosan.

Aztán azt mondd: "Ó, halleluja, nekik nincs meg az a lelki áldás, ami nekünk megvan. Annyira hidegek és formálisak. Dicsőség Istennek, én Isten igazi mannáját eszem. Tudom, hogy ez az igazság". Pontosan ez az igazság. De, mit számít ez? Azt mondd: "Testvér, a Szentlélek valóban leszáll a gyülekezetünkben". Ez jó, de mit jelent ez számodra, ha nem vagy megfelelő edény, amibe beleszáll? Emlékezzetek. Ó, azt mondd, "Én őszinte vagyok." Ők is azok voltak. Otthagyták az otthonukat, és kimentek, még halálra is adták magukat, hogy követők lehessenek. Sokkal többet tettek, mint amit nekünk kell. Annak nem volt semmi köze hozzá. Gondoljatok csak bele, a Biblia azt mondja: "Hiába imádnak engem. Hiába imádnak engem", teljesen igaz imádat, hiába. Hol kezdődött ez? Pontosan az Édenkertből jött, Káintól. Éppúgy imádta Istent, mint Ábel, de hiába imádta Őt. Igen, uram.

46 "Van olyan út, amely az ember számára helyesnek látszik." Azt mondd: "Nos, miért? Én már megtértem. Akkor miért nem vagyok rendben? Én megtértem. Úgy gondolom, hogy ugyanolyan jó vagyok, mint bárki más. Gyülekezetbe járok. Megkeresztelkedtem. Kapom Isten áldásait. Szeretem a jó prédikációkat. Szeretem Isten Igéjét. Szeretem olvasni, és még lelki áldásokat is kapok. És halleluja, tudok profétálni. Tudok nyelveken szólni. Mindezeket a dolgokat megtettem, és azt akarod mondani, hogy mindez hiábavaló?" Nem azt mondom, hogy hiábavaló. De lehetséges, hogy hiábavaló. Ez így van. Attól függ, hogy mi vagy ott bent. Így van, attól függ, hogy mi vagy te, aki ezt befogadja. Ha nem születél újjá, ha nincs benned ott valami, akkor hiábavaló. Mind ezek az áldások...

47 Most csak még egyet. *"Ne is paráználkodjunk, mint ahogyan némelyek közülük tették, és egy nap háromszázhuszezen estek el"*. Paráználkodni, ez lelki paráznaság. Ha csak lenne időnk... A vasárnapi iskolának vége. Szellemi paráznaság. *"Ne is kísértjük Krisztust, amint némelyek azok közül is megkísértették, és kígyóktól pusztultak el. És ne zúgolódjatok, mint némelyek azok közül zúgolódtak, és elpusztultak a pusztító által"*. Zúgolódás, vágyak, a világot belekeverni a vallásokba, eljárni szórakozni... Isten szereti a tisztaságot, az igazi tisztaságot.

48 Ma reggel, ahogy beszéltem. Arra gondoltam, hogy... Most, zárásként, ezen gondolkodtam: "Mi lehet édesebb egy férfi életében, mi lehet édesebb, mint amikor fáradtan és kimerülten, szerszámmal a kezében az egész napos munkából, vagy szántásból, vagy bármi másból, hazajön, és az ajtóban vár rá egy kedves feleség, aki leül az ölébe egy percre, megsimítja egy kicsit a homlokát, és arcon csókolja, átkarolja, és azt mondja: "Kedvesem, tudom, hogy fáradt vagy. Olyan keményen dolgoztál." Ez megvigasztalja. Tudja, hogy az a kéz, ami átkarolja, teljesen az övé. Az övé. Soha nem karol át, és nem vágyik átkarolni más férfit. A csók az arcán, igazi tiszta szent szívből jön, amely csak őt és csakis őt szereti. Hogy ez mennyire... én tudom. Kihúzza magát, és azt mondja: "Ó, mégsem vagyok olyan fáradt", látjátok. Ez az. Ez csinál veled valamit.

Szeretnék mondani nektek valamit. Mi van akkor, ha ott a csók az arcán, de nincs bizalma a felesége felé. Lehet, hogy egy másik férfi arcán is ott volt. Mi van, ha azok a karok mást is öleltek, és még mindig van vágyik, hogy mást öleljenek. Az akkor nem sokat jelentene. Abban nem sok minden van. Miért?

49 Nos, kezdetben egyek voltak. Isten, amikor megteremtette az embert, kettős személynek teremtette, férfinak és asszonynak. Testben elválasztotta, és ide a földre helyezte testben, a

női rész pedig még mindig szellemben volt. Nézzétek, barátaim. Isten annyira gondos volt. Ó, hogy ez... Ne hagyjátok, hogy ez elmenjen mellettetek. Nem úgy volt, hogy Isten fogott egy marék port, és csinált egy Évát. Ő akkor egy másik teremtés lett volna; pedig ő nem teremtés, hanem melléktermék. És Isten odanyúl Ádám szívéhez (ez a borda pont a szíve alatt van), és vesz egy bordát, és feleséget csinál belőle; és Ádám lelkének egy része benne volt az asszonyban, és ők ketten egyek lettek. Lélek, test, szellem - ők egyek. Tökéletes egység, egy igazi asszony és egy igazi férj, egy igazi feleség. Ők ketten így egyek. Minek a példája ez? Krisztusnak. Az ő kebeléből... Nem egy melléktermékből, nem egy metodista vagy baptista vagy pünkösdi alomból. Nem, uram. Hanem a saját szívéből vette ki kedvesét, aki olyan tiszta és hűséges, amilyen csak lehet. Hűséges, mint a lilium.

Nézd meg Salamon beszédét: "Gyere, szerelmem, sétáljunk a gránátalmák között. Töltsük meg magunkat a szerelemmel." És amikor az igazi hívő tiszta szívvel kitarja karjait, és megöleli Krisztust, akkor a Krisztus kedvesének az a szeretete, az Ő keblére hajol. Ez az Ő felesége, ugyanúgy, ahogyan a férj teszi egy igazi feleséggel.

50 Miféle embernek kell lennünk? Szajhát játszunk Krisztussal? Valami apróságtól függünk, és a világ után futunk, és a világ dolgai után, és világi gondolkodásúak vagyunk, és nincs meg bennünk az az igazi szeretet és odaadás, aminek meg kellene lennie?

El tudod képzelni, ó jaj, el tudod képzelni, hogy a feleséged, testvérem, odajön és az öledbe ül, a kis fodrokkal, a kis alsóruháival és csipkés dolgaival, a kis hajával, amit feltűzött és feltupírozott, meg minden ilyesmivel, átkarol, és azt mondja: "Ó, János, én egyszerűen szeretlek téged, puszi, puszi, puszi, szeretlek." És már akkor tudod, hogy valami nincs rendben. Nem bízol benne. Nem számít, hogy milyen csinos, és milyen jól néz ki, te... Ha nincs meg ez a tökéletes bizalom iránta, akkor valami nem stimmel, nem tudja kielégíteni azt a sóvárgást, amit egy férfi érezhet a felesége iránt.

És most csak gondold arra, hogy szórakozol a világgal, és belegabalyodsz a világba, és térdre ereszkedsz, és azt mondod: "Ó, Uram Jézus, szeretlek téged". Ez egy képmutató Júdás égető csókja. Így van.

51 Gondoljatok bele ezekbe a dolgokba, közeleg az ébredési alkalmunk, látjátok. Ó, lehet, hogy rajtad van a jegygyűrű. Így van. De nem vagy feleség. Ó, lehet, hogy nő vagy, lehet, hogy te vagy a ház asszonya, de nem vagy feleség, ha így viselkedsz. És nem vagy igazi keresztény. Nem vagy Krisztusnak igazi, valódi terméke, ha nem szereted Őt, és nem mindennel, ami benned van. Nem érdekel, hogy csinos vagy-e vagy sem, szereted Őt és ki is fejezed ezt. Ekkor váltok eggyé. Ez Krisztus az Ő gyülekezetében; nem felekezet, nem keresztség, nem érzések, semmi ilyesmi, hanem valódi szeretet által vásárolt meg téged Isten kebeléből, amikor ott meg lett sebezve, és Ő megvett téged; és a szereteted, igazságod és hűséged bizonyítja, hogy mi vagy.

52 Értitek, mire gondolok? Teljesen ki lehetsz csinosítva, vagy akár... Az sem érdekelne, ha a feleségem soha nem fésülné meg a haját, vagy ha nem hordana csinos ruhákat, vagy ha soha... Ő akkor is a kedvesem lenne. Csodálom őt a hűségéért, az értékeiért. Ő az, ami.

És mint keresztény férfiak és nők, ilyenek vagyunk Isten előtt. Nem azért, mert a legjobb gyülekezetbe járunk, vagy mi öltözködünk a legjobban, vagy bárhová eljutunk, vagy ezt

csináljuk, vagy így tudunk járni, vagy ezt, vagy azt tesszük. Nem ezeken múlik. Ez a Krisztus iránti hűségünk és szeretetünk erénye, és ez a születés. Ez az, ami számít. "És, ha emberek és angyalok nyelvén szólok is, semmi vagyok. És ha enni adok is a szegényeknek, ha odaadom vagyonomat, ha ezt csinálok, és ezt teszem, és azt teszem, semmi vagyok." Mit érdekli Krisztust, hogy mi mindent tudsz megtenni, és mi minden ilyesmit tudsz csinálni, ha nincs meg az az igazi, őszinte szeretet és hűség? Gondoljatok csak bele!

53 Ez most vasárnapi iskola, és ne feledjétek, hogy ez egy nektek szóló lecke. A szívetekben, hagyjátok, hadd legyen Krisztusé az első hely, mint ahogyan egy igazi asszony tenné a férjével szemben. Más kéz nem érintheti meg azt az asszonyt, sehol. Más nem csókolhatja meg, akármilyen vonzó legyen is, ő elfordítja a fejét. Ő csak egy személyt szeret, és az a férje. Így van. Nem számít, milyen jóképű az a férfi, és milyen fényes és ápolt a haja, és milyen helyesnek mutatja magát, nem, uram, semmi ilyesmi. Ő csak a férjét szereti, és egyedül őt szereti. Minden erényét és minden csókját odaadja. Az ő egész szerelme és minden szeretete a férjének szól, és csakis neki. Látjátok, hogy mire gondolok?

És lemond a világ minden dolgairól, nem számít, hogy milyen jól néz ki, milyen jóképű, és milyen vonzónak tűnik.

54 Az erényed az, ami számít. Azt mondod: "Ó, halleluja! Tudom, hogy megkaptam, mert én ezt tettem. Halleluja!" De olyan indulatos vagy, hogy felveheted a versenyt egy körfűrészsel. Elmondom neked, testvérem, ehhez olyan erény kell, amit Krisztus tisztel. "Hiába szólok nyelveken, emberek és angyalok nyelvén, hiába folyik vér mindkét kezemből, hiába kiáltok és táncolok lélekben, hiába eszem Isten Igéjét és szeretem azt, hiába iszom ugyanabból a szellemi kősziklából, mint a többiek, hiába tapsolok ugyanolyan hangosan, mint a többiek, hiába tudok krokodilkönnyekkel sírni, hiába teszem mindezt; de ha ez az eredeti, valódi, igazi keresztény erény Krisztus iránt nincs meg, akkor olyan leszel, mint a pengő érc és a csengő cimbalom.

Pál figyelmeztette erre a korinthusi gyülekezetet, amely belekeveredett mindenféle képzelgésekbe. Figyelmeztetlek titeket, barátaim, ne feledjétek: ott az ítélet napján felelnem kell majd értetek, és a ti véreteket nem rajtam fog száradni. Nem számít, hogy mennyire vagytok hűségesek bármi máshoz, Krisztushoz legyetek hűségesek. Emlékezzetek erre, ahogyan imádkozni kezdünk.

55 Áldott Mennyei Atyánk, most jövünk ebben a jelenlegi állapotunkban, és megvalljuk minden vétkünet. Ó, légy irgalmas, irgalmas Isten! És imádkozunk, hogy nézz bele a szívünkbe, és ebben az órában, amíg porba hajtott fejjel várakozunk, nézz bele az idős férfiak szívébe, az idős asszonyok szívébe, a középkorúak és a fiatalok szívébe, még a kisgyermekébe is, és hadd vizsgáljuk meg magunkat.

Közeledik az a szent hét, amelyet Nagypéntekként és Húsvétként ünneplünk, a feltámadás. Bár ebben az évben talán hűségesek voltunk a gyülekezethez, talán vettük az úrvacsorát, talán kiáltoztunk, és sok mindent megtettünk, de Istenem, nézz bele a szívembe. Én a magam nevében beszélek. Nézz a szívembe, és ennek a sokaságnak a szívébe itt ma reggel, és vizsgálj meg minket, Uram. Ha van valami, ami elfoglalja Krisztus helyét, Istenem, vedd azt el. Akár lustaság, akár alkalmatlanság, akár... Bármi legyen is az, nem tudom, de Istenem, vedd el

tőlünk. Ó, nem akarunk elhullani, pont itt a csata idején, Isten által elhagyva, és az Ő ellenségeivé válni.

Istenem, nézz a szívünkbe, vizsgálj meg minket a Te Szentlelked által, és hadd lássunk meg ma reggel, van-e bennünk valami gonoszság. Ha van, vedd el azt, Atyám! Most az oltárra helyezzük azt, hogy elmenjünk, és ott hagyjuk. Legyen az semmittevés, legyen az indulat, legyen az közömbösség, legyen az hanyagság, legyen az... Bármilyen legyen is az, ha gyűlölet, ha rosszindulat, vagy versengés, ha... Bármilyen legyen is az, ó, Istenem, vedd el tőlünk ma!

56 És ezen a közelgő ébredésen legyünk annyira telve a Te csodás vonerőddel, Uram, hogy sokan jöjjenek be és üdvözljenek. Az itteni kis közösség, ahol annyira keményen igyekeztünk, tíz év óta az első ébredés lesz, amit tartottam. Most azért imádkozom, hogy add meg nekünk azt a valódi, igazi Lelket a szívünkbe, és hadd horgonyozzon le ott az örökkévalóságig. Add meg, Urunk!

Add, hogy megvizsgáljuk magunkat, mi házas emberek, az alapján, ahogyan a feleségünkkel bánunk, mennyire vagyunk hűségesek, vagy mennyire hűséges hozzánk a feleségünk. És hadd nézzünk ma reggel a szívünkbe, hogy mi lenne, ha valami ilyesmi történné az otthonunkban. És hadd fordítsuk feléd a szeretetünket, és mondjuk: "Istenem, légy irgalmas hozzám".

Ó, ha a feleséged csak egyszer havonta, jönne, és a kezét a tiédre tenné, és azt mondaná: "Drágám, szeretlek!", és továbbmenne, ó, mennyire úgy tűnne, hogy elhanyagol - mennyire úgy tűnne, hogy valami nincs rendben. És Istenem, amikor talán havonta egyszer vagy egyszer, amikor gyülekezetbe megyünk, mondunk egy kis imát, ó, Te a szeretetünket akarod, Te mindig közösségben akarsz velünk lenni, hogy Te maradj a gondolataink és a szívünk szándéka. Add meg, Uram! Ó, tartsd a szívünket annyira Rád irányítva, hogy a világ dolgai láthatatlanná és érdektelenné váljanak. Add meg, Urunk! Hallgass meg minket most, és áldj meg minket ezen alkalom további részében! Krisztus nevében kérünk. Ámen.

57 Az Úr áldjon meg benneteket gazdagon. És sajnálom, hogy elvettem néhány plusz percet tőletek, miután a vasárnapi iskola már el lett bocsájtva. Imádkozom, hogy Isten áldjon meg titeket. Nem én mondom ezeket a dolgokat; ez Isten Igéjéből van. Ők példaként szolgáltak számunkra. Ők a példák.

És most figyelj, barátom, mit éreznél, ha tudnád, hogy a feleséged, aki megcsókol téged hűtlen? Gondolj bele! Vizsgáld meg egy kicsit. Mit szólnál hozzá? Nos, amikor hűtlenként jössz Istenhez. Ne tedd azt. Legyünk őszinték. Nem kell, hogy bármit is érezz. Nem kell semmi mást vened, amikor az egész égbolt tele van Isten valódi, őszinte szeretetével. Miért fogadnánk el valami helyettesítő dolgot, amikor megkaphatjuk az igazit. Ez a tiétek.

Most pedig áldjon meg benneteket az Úr, miközben átadom az szolgálatot a pásztorunknak. És ne felejtsetek el a következő hetet, a kis ébredést a közösségünknek és az itteni környező kisvárosoknak. Fogjátok a telefonotokat, hívjatok fel valakit, és mondjátok neki, hogy jöjjön el. Lesznek oltárhoz hívások, és biztos, hogy remek hetünk lesz az Úrban. Az Úr áldjon meg benneteket, amíg találkozunk jövő szerda este.